

una pesseta més cars per dotzena que a Madrid, o sia que sols en aquest punt, Barcelona perd en la seva economia 1.244.259 ptes.

Les dades apuntades són suficients per a no perllongar el comentari, però sí que preguem a la premsa que dirigeixi, de tant en tant, una mirada escrutadora sobre punt tan essencial i es faci càrrec de què l'encariment de la vida és un fet de major importància, ací a Barcelona, que totes les dades que es publiquen relatives a països estranys; esvaint així l'atmosfera de misteri i ignorància que gent avisada i de pocs escrúpuls, ha llençat sobre la vida ciutadana en el que fa referència al seu valor. Doncs, si no és per l'esmentada Conselleria, que des d'ara qualifiquem d'illustre bene-mèrita, encara no sabríem d'una manera certa un fet fonamental que ni tan sols sospitàvem, i és, que la vida a Barcelona és molt més cara que a la resta d'Espanya, i encara, donat l'afany de tots els països en abaratir els aliments, del món enter.

Ciutadà barceloní, autoritats, premsa, feu quelcom en profit vostre i dels vostres fills i compreneu que si és important l'augment de soldades, més ho és la disminució del cost de la vida, en la qual, segons tècnics, es pot lograr la reducció d'un 30 per cent., o sia, que un treballador que gasta cinc pessetes diàries, entrega a uns desconeguts més de 500 pessetes l'any, i un modest burgès que dedica a l'alimentació familiar 25 pes-

setes per dia, obsequia als mateixos desconeguts, en números rodons, amb 2.500 ptes. l'any.»

Va assenyalar com a conseqüència de l'encariment que ha fet doblar el preu de les subsistències en vint anys, que el consum anual de la carn ha disminuït en 117.000.000 de kg. i per tant la tassa diària de dita substància ha baixat, fet horrible, de 139 g. a 87 g. per persona! xifre la més baixa segurament de tot Europa, substituint el barceloní la carn i peix pel bacallà, del qual se'n menja una quantitat major a la de qualsevol punt del món. Va analitzar el que ocorre en la venda del peix, el preu del qual és superior als poders econòmics àdhuc de la classe mitja.

Va llegir els preus dels aliments a Portugal, molt inferiors als nostres.

Explica els treballs fets fins ara per les autoritats, prenent mides, que consisteixen en posar cartells en les mercaderies indicant llur preu, crear un cos d'inspectors d'abasteïments i de pas anunciar una pujada en la carn i crear el monopoli de les patates, cosa inaudita, car elles són el pa del pobre.

Va terminar constatant que avui Catalunya ha substituït els nobles que en l'Edat Mitjana ens atropellaven, per uns desconeguts, alguns dels quals ni fills d'ací són, que amb el recolzament dels polítics substreuen a Catalunya una quantitat formidable de milions.

SANATORI DEL MONTSENY
DIRECCIÓ MÈDICA: DR. LLUÍS ROSAL • DR. JOSEP REVENTÓS